

בקר'ניו : בטלו קדושתינו רצחו נביאים ישראל וויתרו מלת וויתרו היינו לשון
הפקר ר'ל הפקירו ישראל להריגה ושחטום ואין לשארית ישראל תקוה כי אם כהשם
יתעלה שהוא הנואל האמתי כדכתיב ונשאך כך עם עני ורל וחסובשם יי' שהו' א
יחזור וילחם בעד ביום הלחמו קרב וישחט את שוחטיהם ואשר הרגום
יאשר המיתום לזה אמר ואתה הקב'ה ושחט למלאך המות וכל זה רמז
שהק'בה מייסר תמיד אומה בחרב אומה אחרת ולבסוף הוא משלם לאומה אחרונה
כדכתיב לי נקם ושלם לעת תמוט רגלם וע"י שמסורת בידינו מאבותינו שהק'בה
ישלח לנו משיחנו בחג הפסח על כן אנחנו מזמרים

זו הזמר בפסח והכן :

DE eo pridem constat inter omnes Israëlitæ, Messiam, qui jam olim ve-
nire debebat, & cujus adventus in futurum tempus dilatus, eam ob
causam adventurum, ut expiet iniquitatem, & reducat justitiam seculorum,
atque æquum fuisse, ut eo, tanquam sacrificio, Adamus primævus homo,
peccatum suum expiaret. Is vero est Messias, Josephi, cui Bovis cogno-
men inditum, Filius. Quamobrem ad eum respexit Adamus primævus,
sacrificando bovem juvenem, cornutum, fissasque ungulas habentem.
Nimirum, conveniebat ei, ut in Ægyptum se conferret, ac Israëlem redi-
meret, liberatione perfecta, quam nulla alia captivitas consequi debebat.
At, ob peccatum, puniti fuere qui in Ægypto agebant, (Israëlitæ,) nec
venit Messias, cui vices veri sacrificii paschalis subeundæ erant; sed per-
mutatus fuit cum hædo illo quem Israëlitæ in Ægypto pro sacrificio paschali
obtulerunt. Quamobrem comparat Autor Cantici Messiam hædulo, atque
ait, hunc a Patre familias emtum esse duobus nummis, ille autem duo nummi,
sunt bini Messia, ac utriusque, hædulus est symbolum, nempe Messia Josephi
Filius, & Messia Davidis Filius, secundum arcanum quod indicat Sohar in Pa-
rascha Balak, cum dicit Duos Messias in unum colligi. Post hæc Autor Can-
tici incipit rem narrare prolixius, aitque venisse Felem, & comedisse hæ-
dulum, hoc est, homines nequam cujusque ætatis, adventui Messia sem-
per moram injecisse. Scilicet, incipiendum ab Abele, Adami protoplasti
filio, quem decebat esse Messiam, ut peccatum parentis sui expiaret, &
secundum illud quod (Micha VI. 7.) traditur, *fructus ventris ejus esset pia-
mentum animæ ejus.* Huc alludit Esaias (c. LXIII. 4.) inquiens: *Quoniam
dies ultionis בל"ב in corde meo.* At הבל Abel per הלב Cor (levi duarum
literarum transpositione) significatur. Amplius, vox בלב"י si ejus literæ in
todidem voces redigantur, efficit nobis, בן יוסף בבוא לגאל Cum aderit ad
liberan-